

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/133/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716203471
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716203471.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 264 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. ulica XXXX/XX, XXX XX I., o zaplatenie 367,60 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 11C/71/2016-61 zo dňa 08. februára 2018, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 367,60 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 7,22 eur a úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 367,60 eur odo dňa 12.4.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.“
- Rozhodnutie právne odôvodnil § § 297 písm. b), § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 517 ods. 1, 2, § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.
- Vychádzal zo zistenia, že dňa 17.01.2013 uzatvoril žalobca a žalovaný zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru bez účelu. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanému revolvingový úver, a to kreditnú kartu, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške revolvingového úverového rámca v sume 350,- Eur prostredníctvom úverovej karty. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, a to 4% z dlžnej čiastky.
- V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal preukázané, že žalobca v tomto konaní uplatňuje nároky vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle - aktiváciou kreditnej karty dňa 17.01.2013 naplnil odkladaciu podmienku stanovenú zmluvou o revolvingovom úvere a žalovaný sa zaviazal splácať revolvingový úver v súlade s ustanoveniami zmluvy. Súd návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, preto bol žalobcovi priznaný aj zákonný úrok z omeškania.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania voči žalovanému rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. a) - h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že pani S. I. - V. nemala oprávnenie vykonať podpis zmluvy o poskytnutom úvere, nemá právne vzdelanie Bc. advokát ani koncipient, a ani na jeho výzvu nepredložila zmluvu (poverenie) medzi Z. D. s.r.o. a ňou na výkon činnosti, oprávnenia podpisovať úvery o pôžičkách a pod.. Poukázal na to, že ako M.-S XX% zdravotného postihnutia má vyššie poplatky za lieky a pre rozvod ostal v omeškaní a platobnej neschopnosti splácať dlh. Ďalej uviedol, že ide o nekalé praktiky spoločnosti v rozpore s dobrými mravmi. V odvolaní tiež poukázal na výhražné telefonáty a psycho teror, neoprávnené navyšovanie poplatkov v rozpore so zmluvnými podmienkami. Žiadal rozsudok zrušiť v plnom rozsahu, nakoľko je podľa zákona chránená osoba a preto žiadal ochranu pred úžerníkmi a podvodníkmi. Tiež poukázal na to, že organizácia R. v boji proti podvodom, korupcii a nečinnosti to potvrdila deklaráciou s F. prokuratúrou podpisom.

X. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nespĺnením procesných podmienok, nesprávnym procesným postupom, rozhodovaním vylúčeného sudcu, inou vadou konania, nevykonaním navrhnutých dôkazov, nesprávnym skutkovým zistením, zistením skutkového stavu, ktorý neobstoí a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní iba formálne citoval v zákone uvedené odvolacie dôvody bez toho, aby identifikoval v akom konkrétnom pochybení vidí naplnenie toho ktorého odvolacieho dôvodu.

12. Z obsahu jeho odvolania možno vyvodíť, že namieta nesprávne právne posúdenie a nesprávne zistenie skutkového stavu (§ 365 písm. f), h) C.s.p.).

13. Odvolací súd sa najprv zaoberal námietkou žalovaného, že v predmetnej veci ide o nesprávne právne posúdenie. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7Cdo 7/2010). Súd prvej inštancie predmetnú vec však nesprávne právne posúdil, preto bol tento odvolací dôvod naplnený.

14. K námietke nesprávnych skutkových zistení odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 C.s.p.. Odvolací

súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, s to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že aj tento odvolací dôvod je naplnený.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie na predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným aplikoval len ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka, avšak vôbec sa nezaoberal posúdením samotného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a zároveň nepodrobil uzatvorenú zmluvu súdnu prieskumu s poukazom na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobca súčasne s podaním žaloby predložil súdu prvej inštancie okrem úverovej zmluvy, aj úverové podmienky a sadzobník poplatkov, pri ktorých neposúdil, či boli individuálne dojednané, nakoľko si žalobca podanou žalobou uplatňoval aj poplatok za výpis z účtu a úrok za hotovostné transakcie, teda súd prvej inštancie neposúdil, či si žalobca uplatňoval predmetné sumy oprávnené. Súdom prvej inštancie bez bližšieho prieskumu predložených dôkazov a bez náležitého odôvodnenia sa tak len stotožnil so žalobným návrhom žalobcu.

16. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súdom prvej inštancie priznaný úrok z omeškania, bol taktiež len nekriticky prevzatý do výrokovvej časti a časti odôvodnenia rozsudku, nakoľko v prípade priznania zákonných úrokov z omeškania, súd prvej inštancie neprihliadol na sadzbu zákonných úrokov z omeškania v rozhodnom období, keď žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne z požadovanej sumy, pričom v rozhodnom období bola sadzba zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00%.

17. Preto odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - priznať princípu ochrany slabšej zmluvnej strany právnu silu ústavného princípu, posúdiť úverovú zmluvu a jej prílohy podľa ustanovení o ochrane spotrebiteľa a v nadväznosti na uvedené posúdiť i oprávnenosť celej požadovanej sumy žalobcom a zákonného úroku z omeškania a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

19. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).